

NAGYKÖZSÉGI
KÖNYVTÁR

793

B75

CSABACSÜD

házi színpad

Bohóckodó

• • vidám jelenetek • •

feleljék, hogy a bohócok rendszerint tagolva, harsányan és erősen hangsúlyozva beszélnek, széles mozdulatokkal kísérik minden szavukat és rendszerint rámutatnak a másikra, ha éppen túljártak az eszén. Vagyis mindent elkövetnek, hogy a hátul ülők, vagy a bugyuták is értsék, miről van szó. Ha bőgnek, úgy bőgnek, mint a rossz kölyök, aki bömből, de könnye nincs, mert csak a botrányt akarja fokozni. S nem elég, ha csak itt mondom, a darabokban is fel-felhívom a figyelmeteket: a bohócok sosem verekednek igazán. Ti se tegyétek! Abban nincs semmi nevetséges. A kisgyerekek például megijedhetnek. Vagy akaratlanul akkora nyaklevest adsz a társadnak, hogy a nézők közé esik. Akkor aztán jönnek a mentők és fújhatjátok az előadást.

A bohóckodás nem azonos a hülyéskedéssel. A bohóc például sosem nevet saját magán. Halálos komolysággal sorolja a legnagyobb számárságokat. Nevessen a néző!

Ennyi legyen hát az előszó! A többi már a ti dolgotok! Azért még hozzáfeszem, ezeket a szövegeket nem kell szó szerint betanulni. Úgy is jó, ha néha a saját szavaiddal mondd el. A csattanókra persze ügyelj.

És ami fontos: izléstelen sose légy!

Bohóckodni mindenki szeret. Én is, te is, ő is.

Jó bohóckodást – sok sikert kívánok!

KEZDŐDIK

HOKKEDLI (jön. Nyakában egy walkman lóg, a fülhallgató a fülében. Átszellemült és meglehetősen buta képet vág. Megáll a nézőkkel szemben és némán bámul. Hallgatja a zenét, amely bizonyára a fülében harsog. Előbb a fejével bólogat, majd a kezével hadonászik, végül az egész testével inog a zene ritmusára. Egyszóval úgy viselkedik, mint akik a kis magnót hallgatva elfeledkeznek a világról.)

NOKKEDLI (bejön, meghajol) Kezdődik az előadás! (Észreveszi Hokkedlit. Odamegy hozzá és megismélti) Kezdődik az előadás!

HOKKEDLI (persze se lát, se hall. Merev képpel rángatózik.)

NOKKEDLI (ordít) Kezdődik az előadás! (Megkerüli Hokkedlit és a másik oldalról) Kezdődik az előadás!

Hokkedli nem hallja. Fapofával illeg-billeg. Nokkedli fejcsóválva kimegy és egy óriási ollóval tér vissza. Az ollóval óvatosan megközelíti Hokkedlit. El akarja vágni a fülhallgató zsinórját. Hokkedli persze vagy éppen elfordul, vagy az olló érintésére vakarózni kezd stb. Végül az ollót sikerül összecukni, a zsinórt „elvágtá”.

HOKKEDLI (megdöbönt képpel néz, a walkman gombjain matat, majd kiveszi a fülhallgatót a füléből.)

NOKKEDLI (ordít) Kezdődik az előadás!

HOKKEDLI (bután ránéz. Sértődötten) Hát miért nem szólsz?

KI AZ ERŐSEBB?

A két ebadta egymást püfölve lép a színpadra. A hátukra erősített lisztes zacskóból nagy „porfelhő” száll.

NOKKEDLI Nesze! Nesze! Nem is igaz!

HOKKEDLI De igaz, de igaz. És nesze! 128 fekvőtámaszt csináltam és csak azért nem 150-et, mert a körülöttem állók folyton nevettek!

NOKKEDLI Mert tizesével számoltál.

HOKKEDLI Nem is tudok tizesével számolni.

NOKKEDLI Ezt már elhiszem! *(A nézőkhöz)* Egyesével se tud számolni. Olyan buta... akárcsak én.

HOKKEDLI Olyan buta én sosem tudnék lenni. Nesze! Te csak hősködsz, mert udvarolni akarsz Szuszikának.

NOKKEDLI Százhuszonnyolc fekvőtámasz! Röhög a vakbellem! Te meg Puszedliért vagy oda!

HOKKEDLI Ha tudni akarsz, igenis 150-szer nyomtam ki a papám súlyzóját.

NOKKEDLI Az is valami? Én az apu autóját... amikor tavaly télen belecsúsztam az árokba... kiugrottam és kitoltam az árokból. Nesze! És mire a traktor megérkezett, már nem is volt rá szükség!

HOKKEDLI Na nézz oda már! Én a tesóm teherautóját löktem be! Lemerült az akkumulátor és éppen meg volt rakva krumplival. Azt mondja nekem, te lüke...

NOKKEDLI Igazat mondott.

HOKKEDLI Csak szeretetből mondta, te lüke... Én aztán meglöktem a kocsit, méghozzá egészen egyedül.

NOKKEDLI Az is valami? Az is valami? Disznóöléskor levettem a tűzről a forróvizes kondért!

HOKKEDLI Én meg áttoltam a nagy szekrényt a másik szobába!

NOKKEDLI De az apu autója igaz volt!

HOKKEDLI Nekem meg a teherautó volt igaz! Te csak hősködni akarsz a lányok előtt!

NOKKEDLI Te akarsz hősködni a lányok előtt!

Puszedli jön. Két kezében két kis táska, a hóna alatt egy-egy csomag. Lábával egy nagy bőröndöt tologat maga előtt.

PUSZEDLI Szervusztok! De jó, hogy itt vagytok!

NOKKEDLI Az egész osztály itt van!

PUSZEDLI Az még jobb. És a lányok sátra?

HOKKEDLI Arrafelé van.

PUSZEDLI Jaj, Hokkedli, légy szíves, hozd utánam ezt a bőröndöt. Te olyan erős vagy!

Hokkedli kihúzza magát, diadalmasan vigyorg Nokkedli-re. Megfogja a bőrönd fogantyúját, de Nokkedli ráút a kezére.

NOKKEDLI És én? És én?

PUSZEDLI *(már elmenőben)* Te is erős vagy, Nokkedli!

Most Nokkedli is karba fonja a kezét. Játék következik, ide-oda billegnek, ki nyúl hamarabb a bőrönd füléhez. Ez

végül Hokkedlinek sikerül, de ahogy megemelné, hirtelen megáll, majd nekirugaszkodik és nagy nehezen felállítja a bőröndöt. Akkor lihegve hátralép és ravaszdi pofákat vágva, hol a bőröndre, hol meg Nokkedlire pislog.

NOKKEDLI (engedékenyen) Na jó, akkor vigyük együtt!

HOKKEDLI Mit is mondtál? Hogy a papád autóját... meg a forróvizet dézsát? Te, Nokkedli, az a gyanúm, hogy ebbe a bőröndbe egy forróvízzel teli autót gyömöszöltek. Úgyhogy nem szólok bele. Vidd te! Végére is te akarsz Puszedlinak tetszeni.

NOKKEDLI Még hogy én? Te hősködtél olyan nagyon.

Reménytelenül nézik egymást, majd „nekilátnak”. A nézőknek háttal állva egyik a bal, másik a jobb kezével ragadja meg a bőrönd fülét. Emelnék, de nem megy. Megjátsszák, hogy nagyon nehéz. A nagy erőlködésben egyik jobbra, másik balra dől, végül felemelik ugyan a terhet, de néhány lépés után ledobbantják a földre. Megszégyenülten nézik.

PUSZEDLI (illegve-billegve jön) Jaj, hát nem tudjátok eldönteni, melyikötök hozza? De édes fiúk vagytok! Hát jó, akkor hozzátok együtt.

Kis csönd. A két fiú a vállát vonogatja és konokul ingatja a fejét, hogy „nem”.

PUSZEDLI Nahát, akkor nem vagytok olyan édes fiúk. (Odalép a bőröndhöz, fél kézzel felkapja és magasra tartva kilibeg a színről.)

A két fiú mekövülten, tátott szájjal néz Puszedli után. Majd újabb pofazkodás kezdődik.

NOKKEDLI Adok én neked szekrénytologatást!

HOKKEDLI Méghogy forróvizet fazék... Nesze!

NOKKEDLI Igenis kihúztam a papám autóját...

HOKKEDLI Én meg a teherautóval! Nesze!

NOKKEDLI Nesze! Nesze!

Egymást püfölve, nagy porfelhőben elvonulnak.

KOZMETIKA

PUSZEDLI *(lassú, magakellettő léptekkel jön. A szája rúzsos, a szeme körül feketére festve, a táskájából tükröt vesz elő és nézegeti magát)*. Jaj, de izgatott vagyok! Két csinos fiút láttam a folyosón. Jaj, amilyen szép vagyok... biztosan zavarba hozom őket! Fülig pirulnak a boldogságtól, ha meglátnak. *(Elsiet)*

Jön Hokkedli és Nokkedli

NOKKEDLI Na, új év, új megpróbáltatások!

HOKKEDLI Az apukám azt mondta, adok egyet arra az okos fejedre... és ide ütött. *(A fenekére mutat)*

NOKKEDLI A szülők folyton idegeskednek. Tavaly is micsoda grimbusz volt. Pedig nem loptam, nem raboltam, éppen csak az apu számítógépén játszottam. Mert napokig rosszul éreztem magam.

HOKKEDLI Ismerem. Azok a tavaszi rosszullétek. De nekem már őszi rosszulléteim is vannak.

NOKKEDLI Nekem főleg évkedeti rosszulléteim jelentkeznek. Szörnyű kellemetlen. Te, képzeld, új lány jött az osztályunkba.

HOKKEDLI Bánom is én! Nekem Szuszi az ideálom!

NOKKEDLI Az enyém is. Mindig megcsinálja a leckéimet.

HOKKEDLI Az enyémet is. Szuszi a mindenem.

SZUSZI *(jön)* Mondd inkább úgy, hogy a mindenesem! Már kikaptam miattatok. Juló néni azzal fenyeget, hogy lerontja a jegyeimet, ha idén is észreveszi, hogy én csinálom a leckéiteket.

HOKKEDLI De hát te csak segítesz!

SZUSZI Az más, de helyettetek dolgozni... Kerülitek az iskolát. Ennek most már vége.

Szuszi elsiet, a két fiú összenéz.

HOKKEDLI Te, ez a Szuszi mintha...

NOKKEDLI Tavaly szebb volt.

HOKKEDLI Meghízott. Valóságos mangalica lett.

NOKKEDLI Inkább megfogyott. Vészesen megfogyott. Csontváz. Sőt... kriptaszökevény!

HOKKEDLI Mit is mondtál? Hogy új lány jött az osztályunkba? *(Elmennek)*

PUSZEDLI *(jön, megint csak „vonagolva”)*. A tükrében csodálja önmagát) Hogy én milyen szép vagyok! Hogy én milyen nagyon szép vagyok! Elképesztő! Persze a tanárok meg a tanárnők az ilyesmit nem veszik jó néven. Pedig manapság az embernek adnia kell magára.

SZUSZI *(jön)* Szia! Te vagy az új osztálytársunk?

PUSZEDLI Szia, én. És te?

SZUSZI Én a régi. Illetve, neked új! *(Félre)* Jaj, lassan én is olyan buta leszek, mint az a két mihaszna! Izé... Hívjál csak Szuszinak. Mindenki így hív!

PUSZEDLI Engem meg Puszedlinek hívnak. Magyarul habcsók.

SZUSZI Szervusz, Habcsók.

PUSZEDLI Maradjon a Puszedli. Az előkelőbb. Mondd, Szuszi, itt sem szeretik, ha a lányok kozmetikázzák magukat?

SZUSZI Az nem beszéd! Egyenesen utálják!

PUSZEDLI Jaj, Istenkém, akkor velem itt is bajok lesznek. Mert tudod, én nagyon szép vagyok és ezt a szépséget meg kell őrizni. Ahogy a reklámok is mondják.

SZUSZI Az én nagymamám pedig azt mondja, hogy a legjobb kozmetika a langyos víz, meg a szappan. Vagyis a tisztaság. Képzeld, már majdnem hatvanéves, és még soha nem festette magát. Olyan a bőre, akár a kisbabáké.

PUSZEDLI Szörnyű. Hiszen a bőrt naponta hidratálni kell.

SZUSZI Az micsoda?

PUSZEDLI Nem tudom, de nagyon fontos. És folyton kengetni kell és nappali meg éjszakai krém is kell és mikroszisztem liposzóma is kell és hozzá menedzser kalkulátor, amely a hajhagymákban fejti ki áldásos tevékenységét.

SZUSZI Hogy tudsz betanulni ennyi marhaságot?

PUSZEDLI Óh, tudok még többet is.

SZUSZI Petőfit ismered-e?

PUSZEDLI Hallottam a nevét. Ide jár? Hányadikos?

SZUSZI Hajaj, Puszedli, bajok lesznek. Úgy látom, Nokkedli való hozzád.

PUSZEDLI Nem vagyok én sertéspörkölt!

SZUSZI Nokkedli sem tészta. Ő a Hokkedli legjobb barátja. Mindig én csináltam meg a leckéjüket, de ennek vége. Mondd, nem akarsz megcsinálni a leckéjüket?

PUSZEDLI Jaj, ne fáraszsal! Olyan krémet keresek, amelyik gyengéden ápolja a bőromet. És kellene egy kis hidrofílnonion krém, meg a lábamat is gyantázni kellene, és mond, nincs egy jó körömlakkod?

SZUSZI Ahogy nézem, eléggé fekete a körmöd. Előbb talán ki kellene tisztítani.

PUSZEDLI Áh, a körömlakk majd eltakarja.

SZUSZI A nyakad is piszkos ám!

PUSZEDLI Áh, az semmi. Lemosó krém kell.

SZUSZI Lemosó víz kell. Gyere utánam, megmutatom, hol a mosdó!

Szuszi elmegy, Puszedli ott marad és nézegeti magát a tükörben.

PUSZEDLI Hogy én milyen szép vagyok. Hogy én milyen nagyon szép vagyok.

Jön Hokkedli és Nokkedli. Megállnak, zavartan vigyorognak, miközben Puszedli csábosan pislog. A két fű előre jön.

NOKKEDLI Te Hokkedli. Látod?

HOKKEDLI Látom, Nokkedli.

NOKKEDLI Ki ez a néni?

HOKKEDLI A Kovácsnak van egy bolondos nagynénije. Lehet, hogy ő jött el a szülői értekezletre.

NOKKEDLI Szegény bolondos néni. Te, hallod? Keressük meg azt az új lányt!

Elmennek.

PUSZEDLI (egy darabig utánuk bámul, majd hangosan „bőgni” kezd) Brühühű! Méghogy néni! Brühühű! Néni az a néger nagynénikétek. Az a bolondos! Szuszi! Szuszikám. Hol van az a szappan meg a langyos víz!?! (Elszalad)

